

Gabriels instruksjoner til Daniel

 Herren velsigne deg, broder. God morgen, venner. Det er veldig varmt å være i tabernaklet denne morgenen, men veldig herlig å være her. Så glad for at vi kunne—kunne samles til dette møtet i dag. Og jeg annonserte at jeg ville ha en studie om *Daniels sytti uker* nå. Det knytter sammen resten av Budskapet, før jeg kan gå videre med de—de Syv Segl. Som er, Syv Segl; Syv Plager; Syv Trompeter; Tre Veer; kvinnen i solen; den røde djevelen som kastes ned; de hundre og førtifire tusen forseglede; alt dette skjer i denne perioden. Og jeg tenkte at jeg måtte få dette med først.

2 Nå er det varmt. Vi tar ikke sikte på å bli for lenge, så fremt vi kan. Og dette er perioden, vanligvis en periode hvor folk ikke har så mange møter. Og, spesielt, og de har alle rom med klimaanlegg, og så videre, hvor det er behagelig. Vi skulle ønske vi hadde det, men på dette tidspunktet har vi ikke det.

3 Mange av våre forfedre måtte sitte ute under den stekende solen. Når jeg tenker på å beklage for folk at vi ikke har rom med klimaanlegg, så vender tankene mine alltid tilbake til Afrika, der de satt der ute i uværet, og kvinnene med håret hengende ned i ansiktet, som satt der både dag og natt, forlot aldri stedet hvor de satt; verken spiste, drakk eller noe, holdt seg rett der for å få tak i Herrens Ord, eller et ord eller to, her og der.

4 Jeg tenker på Mexico, når det er så varmt at, ærlig talt, jeg satt i et rom med klimaanlegg og prøvde vifte på meg selv, det var så varmt. Og så disse menneskene som kom dit klokken ni på morgenen, på den store arenaen, og ingen sitteplasser å sette seg på. Syke mennesker, virkelig syke, døende, syke; kreft, svulst; og syke mødre, små, døende babyer og alt, de sto der i den brennhete solen, uten en skygge noe sted, og bare lente seg mot hverandre fra klokken ni om morgenen til ni den kvelden, bare for å høre tretti minutter gjennom en tolk, og se Herrens gjerninger. Satt der og ventet, store, gamle, tunge klesplagg på seg, de bruker dem vinter og sommer. Det er alt de har.

5 Og så tenker jeg på de som var der ute i junglene, og disse syke menneskene som ble brakt inn, som ikke engang kunne bevege seg. Og i India stablet de dem oppå hverandre, den ene oppå den andre, på den måten, med spedalskhet og sykdommer; de dro dem gjennom og ut av gatene, og la dem under den brennhete, tropiske solen. I uvær og under blinkende lyn, og slike ting, lå de rett der i solen og uværet, og alt, og verken flyttet på seg eller klagde, bare . . . og prøvde å få tak i et Guds Ord, nå og da, noe for deres sjel. Så hvorfor skulle vi be om unnskyldning

denne morgenen, med tak over hodet, og vifter i gang? Vi burde skamme oss hvis vi klager på det.

⁶ Så jeg husker for ikke lenge siden, på en øy, en av øyene ute i Stillehavet, jeg hadde et møte der den kvelden. Og, åh, det blåste opp en storm. Åh, jeg har aldri sett en slik storm, bare ett lyn etter det andre, som lyste opp området. Og hvordan vinden blåste så trærne lå strødd på bakken. Jeg sa: "Vel, de er . . . Jeg kan like gjerne ta av meg dressen, for det vil ikke være noen der nede."

⁷ Etter en liten stund, rygget den lille bilen opp til døren, og noen banket på døren, klare til å dra.

Og jeg sa til gutten, han kunne snakke engelsk, jeg sa: "Er det noen der nede?"

Han sa: "Du kan ikke engang komme til stedet flere kvartaler unna", på en stor baseballstadion.

Og jeg sa: "Mener du at folket er—er der ute nå", sa jeg, "i alt dette uværet?"

De sa: "De ønsker å høre om Gud."

⁸ Og—og så dro jeg ned dit. Og det var damer, unge jenter, tenåringer, som ikke fniste og lo og tygget tyggegummi, og snakket om kjæresten sin. Hvert Ord, de bare holdt fast på Det; og rørte seg ikke, bare satt og lyttet. Hadde et alterkall, hadde bare ett alterkall, og tusenvis reiste seg, med tårer strømmende ned fra øynene deres slik, med hendene løftet til Gud, som ønsket nåde for sin sjel, unge jenter og gutter, sytten, atten år gamle. Nå er det til og med vanskelig å få selv de gamle til å lytte, ser du. Det—det viser at vi ikke har noe å klage på. Gud være takk! Ja, sir.

⁹ Vi vil gjerne ha alt moderne som resten av Amerika, men vi har det ikke slik; så vi får bare klare oss med det vi har.

¹⁰ Nå, jeg har en liten ting som jeg la merke til, som jeg gjerne vil gjøre her i tabernaklet igjen. Hvor mange har Bibler? Rekk opp hånden. Fint. La oss gå til Salme 99 før vi har bønn. Vi pleide å gjøre dette, broder Neville, for mange år siden. Jeg vet ikke om . . . Har du allerede lest en Salme i morges? [Broder Neville sier: "Nei."—Red.] Nei. Jeg ønsker bare at forsamlingen skal lese litt av Salmen.

¹¹ I morges, da jeg satt i studierommet mitt og grunnet på dette Budskapet og Ordet, tenkte jeg: "Du vet, det ville være fint å la—la dem lese en Salme sammen igjen. Jeg liker det så godt."

Grunnen til at jeg var litt forsinket, var fordi jeg fikk en langdistansesamtale fra Cheyenne, så det var derfor.

¹² Og nå, mens vi slår opp til denne Salmen, har jeg noen kunngjøringer å komme med, som nettopp ble gitt meg. Det er Salme 99.

¹³ “Fra nå av vil alle kunngjøringer om møter her ved tabernaklet og i kampanjene, komme fra kontoret i Jeffersonville. Alle som ønsker å bli orientert om møtene, må registrere seg, eller oppgi navn og adresse, og legge det på talerstolen ved slutten av møtet i kveld. Det vil bli sendt deg en beskjed i tide, slik at du kan gjøre forberedelser for å delta på møtene.”

Det vil si, hvis noen i fremtiden ønsker å vite akkurat hvor vi skal ha møter, har vi ordnet et system på kontoret der ute nå, så du bare kan legge navnet og adressen din her. Og vi sender deg et kort i god tid, slik at du kan vite hvor møtene finner sted, og sannsynligvis temaene og annen informasjon, i tilfelle du får en anledning. Du skjønner, hvis man ikke har et offisielt sted det kommer fra, så sier en *dette* og en sier *det*, du—du får ikke tak i det, ser du. Så bare la . . . Skriv ned navn og adresse og legg det her oppe, og Billy Paul vil hente det og gi det ut.

¹⁴ Nå, jeg ble også spurt om det ville være flere . . . “Broder Branham, vil du ha flere helbredelsesmøter i tabernaklet, med skjelning?” Nei. Nei. Skjelningen vil bli utført av—av det andre styret vårt. Vi har broder Neville her nå, som har en profetisk gave, som profeterer over de syke og gjør kjent for dem det de trenger å vite. Og vi har en broder som heter Higg-. . . Higginbotham, en av . . . var en tillitsmann, som tjente trofast i styret. Jeg ser ham ikke denne morgenen, men han har vanligvis en gave til å tale i tunger. Og en liten dame som heter Arganbright, nydelig, liten søster som har en gave til å tyde tunger.

¹⁵ Og disse budskapene viser seg å være fra Gud, for de kommer faktisk ikke ut av orden, de kommer på helt rett plass. Og så snart disse gavene begynner å tilta, skal vi prøve å—å få . . . å få plassert det rett tilbake inn i menigheten, måten å gjøre det på. Og jeg skal treffe dem ganske snart, og slik at—at møtene vil bli gjennomført perfekt i Herrens orden, slik vi kan få det perfekt.

¹⁶ Men disse kjære menneskene, så sier naboen min, fru Wood, som har en mikrofon koblet til her, og et lydbånd bak der, for å ta opp møtet, bare med den hensikten å få tak i disse budskapene, og skrive dem ned, og se om de er riktige eller ikke. Ser dere? Det er slik hun sjekker dem. Jeg vet at fru Wood er en ærlig kvinne. Og hun forteller meg at mange ting som er blitt sagt, finner sted.

¹⁷ Nå, så vi er takknemlige for det. For en lettelse det er for meg hjemme! Når jeg kommer hjem, da . . . Den profetiske skjelningen gjør meg helt utmattet, og, derfor har Gud sendt meg litt avlastning for det, ved profeti og tungetale og tydning, som er profeti. Som er profeti, å tale i tunger. Det er to forskjellige mennesker som profeterer. Den ene taler, den andre forstår hva den ene sier på ukjente tungemål, er nøyaktig profeti. Og nå

vil vi . . . Det har vi hver dag, hvert møte her når vi har våre bønnekøer i møtet.

¹⁸ Nå er det noen da som vil spørre, gjorde . . . om gaven. Ja, jeg har den fortsatt. Men på den måten, eneste måten jeg bruker den på, er i private samtaler, som jeg har. Og for å ta del i dem, tror jeg de har det på oppslagstavlen bak der, for å få tillatelse og avtale en dato med Billy Paul, sønnen min, for å møte meg her eller i møtene etter dette. Ute på misjonsmarken, hvor som helst, må du ha et lite kort som Billy Paul vil gi deg. Hvis det er noe i livet som du ikke kan forstå, og ikke vet hvordan du skal komme deg ut av det, og du søker Herrens visdom, så la . . . Se Billy Paul, sønnen min, som er sekretæren, og han vil gi deg et lite kort og sette av en dato for deg, på et tidspunkt.

Og når vi har disse samtale, så vil det være at vi går inn sammen, bare du og jeg. Og hvis det kommer kvinner, vil du gå inn med meg og min kone. Og så vil . . . Vil vi finne ut og søke Herren og spørre Ham hva du må gjøre.

¹⁹ Nå, andre, mindre tilfeller og så videre, er gitt videre til broder Neville og broder Higginbotham, og søster Arganbright og de andre som taler i tunger og tyder, som er her i menigheten.

²⁰ Derfor er vi som i utvandringen. Jeg tror det var Jetro som sa til Moses en dag, ser dere: "La oss ta noen eldste." "Og Guds Ånd ble tatt fra Moses og lagt på sytti av de eldste, og de profeterte. Men bare de store og vanskelige tingene kom til Moses alene." Nå, vi er ikke Moses, disse er heller ikke de eldste, men vi tjener fremdeles Jehova Gud, med den samme Ildstøtten som fører oss til det lovede Land.

Så, da, ja, det vil bli andre, bli møter og vil bli tydning- . . . Skjelningene vil komme. Det vil gi meg en mulighet til å være i bønn og studere, til dagene som jeg vet at disse samtale vil komme, og være klar for dem.

²¹ Husk nå, Billy Paul Branham, feltsekretæren vår vil . . . Det er på . . . Oppslaget er på tavlen bak der, fra tillitsmennene. Jeg har et notat her for å bekjentgjøre det og fortelle folk at de kan lese det på oppslagstavlen, på vei ut.

²² Vel, nå, denne morgenen har vi en viktig leksjon, og i kveld skal vi prøve å fortsette med det. Og, om Herren vil, neste søndag, går vi videre inn i det. Jeg visste ikke hvor dypt det var, før jeg begynte å studere det. Og fortsatt er det et mysterium for meg ennå, og derfor er jeg helt avhengig av Herren.

²³ Nå, dere med Bibler, la oss gå til Salme 99, 99. Og jeg skal lese det første verset, menigheten skal lese det andre verset, så skal vi alle sammen lese det siste verset. Vi fortsetter; meg, det første; menigheten, andre; meg, det tredje; menigheten, fjerde; videre til det siste verset, og så leser vi det alle sammen. Skal vi reise oss mens vi leser Guds Ord.

HERREN regjerer. La folkene skjelve! Han bor mellom kjerubene, jorden skaker!

HERREN er stor i Sion, og Han er opphøyet over alle folkene.

De skal prise Ditt store og fryktinngytende navn, Han er hellig.

Kongen er sterk og elsker rettferdig dom. Du har grunnfestet rettvishet. Du har utøvd rett og rettferdighet i Jakob.

Opphøy HERREN, vår Gud, og tilbe ved Hans fotskammel, Han er hellig.

Moses og Aron var blant Hans prester, og Samuel var blant dem som påkalte Hans navn. De påkalte HERREN, og Han svarte dem.

I skystøtten talte Han til dem. De tok vare på Hans vitnesbyrd, og påbudene Han ga dem.

Du svarte dem, HERRE, vår Gud. Tilgivelsens Gud var Du for dem, selv om Du hevnet deres gjerninger.

Opphøy HERREN, vår Gud, og tilbe på Hans hellige berg! For HERREN vår Gud er hellig.

24 La oss bøye våre hoder.

Sannelig, Herre, disse Ordene er skrevet og nedskrevet av Din tjener, David, i en Salme til Deg. Du bor mellom Kjerubene. Du er hellig, og Ditt berg er hellig. La oss nærme oss med våre hjerter stenket med Herren Jesu Blod, med en ren samvittighet, og med tro og visshet om at vi kommer inn i Nærværet til vår Gud. La hele denne forsamlingen være ærbødig denne morgenen. Åpne våre ører for forståelse. Tal gjennom oss, i visdom, så vi kan vite hvordan vi må oppføre oss i disse dager og i Ditt Nærvær.

25 Vi vil be Deg, vår Gud, om å åpenbare for oss disse hemmelige tingene som har vært skjult i alle disse årene, idet vi nærmer oss en av de mest oppriktige, høytidelige Ord. Du talte om det da Du var her på jorden, og sa: "Den som leser, la ham forstå." Så, vi kommer aller nådigst til Deg, Herre, og søker Din visdom, uten å vite hva vi skal si. Har forberedt noen Skriftsteder her, og vi er høytidelig og fullstendig avhengig av Deg for svaret, for ingen annen hensikt enn at vi kan kjenne tiden vi lever i, så vi kan være forberedt for de store tingene som ligger foran oss. Vil Du ikke gi oss det, Herre? I Navnet til Ham som lærte oss alle at vi skulle be slik:

Fader vår, Du som er i Himmelen, la Ditt Navn holdes hellig.

La Ditt Rike komme. La Din vilje skje på jorden, som i Himmelen.

Gi oss i dag vårt daglige brød.

Og forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere.

Og led oss ikke inn i fristelse, men frels oss fra det onde; for Riket er Ditt og makten og æren i evighet. Amen.

²⁶ Vær så god og sitt. Nå, hvis noen av mennene ønsker å ta av seg frakkene, er det bare å føle seg velkommen. Og de som står langs sidene av veggen, hvis føttene dine blir vonde, ja, bare føl deg fri til å bevege deg ut.

²⁷ Og nå, tenker jeg, om barna ønsker å gå til rommene sine, eller har de allerede gått? [Broder Neville sier: "Nei, det kan de ikke. Vi kan ikke ha det denne morgenen siden det er for mange mennesker."—Red.] Pastoren forteller at folkemengden har fylt opp rommene, så vi kan ikke ha søndagsskole for de minste. Og vi ville være glade om dere barn nå ville samarbeide med oss, fordi vi denne morgenen begynner på et stort, enormt Budskap som jeg er sikker på vil bety mye for faren og moren din, og dine kjære som er her, og til og med for dere små. Så vi nærmer oss det veldig ærbødig.

²⁸ Om Herren vil, tar vi denne morgenen for oss temaet Daniels sytti uker. Og denne morgenen snakker vi om Daniel i fangenskap, og Gabriel som flyr inn for å gi ham instruksjoner om fremtiden. Mens Daniel var i bønn, kom Gabriel, Engelen, inn for å instruere ham.

I kveld vil jeg snakke om den seksfoldige hensikten med Hans besøk, seks forskjellige emner som skal bringes inn i kveld, som Gabriel kom for.

²⁹ Neste søndag, om Herren vil, ønsker jeg å fastslå årsaken til og tidspunktet for de Syv Menighetstider, og i hvilken tid de er, og hvor vi står i dag. Det er neste søndag morgen, om Herren vil.

³⁰ Nå, grunnen til dette. Jeg tok med noen små notater fra mine siste Budskap. Og denne morgenen vil jeg knytte det sammen, fordi dette er på magnetbånd, som vil gå over hele verden, mange nasjoner. Og, alltid, grunnen til at jeg går litt tilbake, er at kanskje noen vil høre lydbåndet for første gang, og de ville ikke være i stand til å forstå hva jeg mente når jeg refererer tilbake til noe annet.

³¹ I flere måneder har vi nå studert Åpenbaringsboken, Åpenbaringen av Jesus Kristus. Vi har kommet gjennom menighetstidene. De tre første kapitlene i Åpenbaringen var menighetstidene. Så ble Johannes rykket opp i det 4. og 5. kapittel, og ble vist ting som—som skulle skje heretter. Nå, i det

sjette kapitlet, kommer han ned på jorden igjen, for å se ting finne sted, som går fra det 6. kapitlet, det 1. verset, til det 19. kapitlet og det 21. verset. Her kommer Seglene, Plagene, Veene, gresshoppene, kvinnen i solen, og den røde dragen som blir kastet ned, forseglingen av de hundre og førtifire tusen, og alle disse tingene inn.

³² Dette har vært en uke med enorme studier. I går forlot jeg nesten ikke rommet hele dagen og prøvde å studere. Og det er noe, den siste gangen jeg underviste, mange av dere som har gått her lenge, sa jeg bare: "Her hører Daniels sytti uker inn under", men jeg prøvde ikke å ta fatt på det, å forklare det. Men denne gangen, ved Guds nåde, har jeg tatt på meg å prøve å be om nåde innfor Gud, så jeg kan bringe det til folket. Og her inne oppdager jeg ting som jeg absolutt ikke vet noe om.

³³ Og så har jeg—jeg lest Dr. Larkins bok, Dr. Smiths bok, Dr. Scofields notater, forskjellige kommentarer fra menn overalt, og likevel kan jeg ikke sette deres sammen for å få det til å bli riktig. Skjønner? Så denne uken tenker jeg, besøkte jeg biblioteket i Kentucky, for å sette meg inn i antikkens astronomi fra kalendere og tider, og plukker ut fra bibliotekene, og så videre, alle oldtidens bøker jeg kan, og gjør det lille jeg kan, og stoler ene og alene på at Jesus Kristus vil åpenbare det for meg.

Fordi, jeg vil ikke ha det, for å kunne si: "Jeg vet *dette*, og jeg vet *det*." Han kjenner mitt hjerte. Han hører på meg. Men jeg vil ha det, for at jeg kan opplyse Hans folk, derfor tror jeg at Han vil gi det til meg. Jeg forstår det ikke ennå, men jeg stoler på Ham for neste søndag, fordi det vil være den viktigste delen, neste søndag, å forstå og plassere disse sytti ukene.

³⁴ Hver og en har ulik plass. Og når du gjør det, går du gjennom dem alle, de kommer ikke alle rett ut, de blir ikke riktig framstilt. Det kan ikke. Og derfor kan det hende at jeg—jeg ikke klarer å få det riktig, men jeg vil stole på Herren for det.

³⁵ Og jeg husker at Salomo en gang ba og spurte Herren Gud om Han ville gi ham visdom, ikke for seg selv, "ingen forlengelse av dager, ikke lengre liv, ikke rikdom," men at han kunne få visdom til å vite hvordan dømme Guds folk. Og Gud innfridde den bønnen og ga Salomo den visdommen, fordi det var for Hans folk. Og det er derfor jeg ber Gud om å fortelle meg hva disse sytti ukene betyr, fordi jeg vet at det er den nøyaktige kalenderen for tidsalderen vi lever i. Og derfor vil jeg vite det; ikke for meg selv, jeg er . . . ikke for meg selv. Selvfølgelig ønsker jeg å vite det. Jeg sier det ikke slik: "Ikke for meg selv", for jeg ønsker det for meg selv. Jeg ønsker å vite, fordi jeg vil vite hvor vi lever og hvilken tid vi lever i. Og så vet jeg at det ble gitt.

³⁶ Og mange forskjellige har kommet med beregninger, og de har tidfestet det langt tilbake. En kar jeg leste om, mente at det hele tok slutt i 1919, av de sytti ukene. Vel, det stemmer ikke.

Så, etter sytti uker, etter sytti uker, er alt ferdig. Så vi—vi gjør ikke . . . Vi ønsker å vite Sannheten. Og jeg ber Gud om å gi meg Sannheten.

³⁷ Nå, for å understøtte dette, gå tilbake, ønsker jeg å gå gjennom litt av det foregående. Så derfor noen notater som jeg skrev ned, som vi hadde i det 5., 4. og 5. kapittel, slik at folket kan forstå. Først, før vi gjør dette, vil jeg overlappet det, slik at dere kan få det fra det fjerde . . .

Husk nå, det tredje kapitlet var Laodikea Menighetstid, og Menigheten ble tatt opp på slutten av Laodikea.

³⁸ Nå, jeg prøvde å forklare noe til min kone om det. Jeg hadde Becky, datteren min, med alle forskjellige slags ordbøker og slikt, som vi kunne få tak i. De gir ikke svaret. Jeg har Bibelordboken. Jeg har den gamle, greske ordboken. Jeg—jeg har Websters og mange andre, de moderne ordbøkene. Ingen av dem kunne engang få . . . gi ordene eller svaret, på noen måte.

³⁹ Min kone sa: “Hvordan forventer du at folket vårt, som er fattige mennesker, og mange av dem utdannede som vi er, kan forstå noe slikt?”

Jeg sa: “Gud vil gi svaret.”

⁴⁰ Uansett hvor komplisert det er, kan Gud bryte det ned og gjøre det enkelt. For vi er . . . en del av de menneskene som lengter og ber for den dagen og den timen. Og våre øyne er rettet mot Himmelen, og vi venter på Hans Komme. Og jeg er bare sikker på at Han vil vise oss det. Nå, det vil ikke si oss dagen eller timen, for intet menneske vil vite det, men det vil definitivt fortelle oss hvilken dag i uken vi lever i, hvis vi bare kan få tak i det.

⁴¹ Nå, i det fjerde kapitlet, ble Johannes rykket opp umiddelbart, etter Menigheten. Da Johannes gikk opp, så han hele Menighetstiden. Det er her jeg ønsker å stoppe, bare et øyeblikk, for å si at: mange mennesker som forventer at noe stort, enormt, mektig skal skje i hedningens tidsalder, tar absolutt feil. Menighetstiden, og alt som vil skje under hedningens regjeringstid, er nedskrevet fra Åpenbaringen 1 til og med Åpenbaringen 3. Deretter ble Menigheten bortrykket og tatt opp, og resten av dette, fram til det 19. verset, er det som skjer med den jødiske rasen, etter at Menigheten er gått opp. Og det er tiden for den store Trengsel, ingenting vil skje blant hedningene; bare nedslaktingen, og så videre, som vi vil komme til og se.

⁴² Men selve Menigheten har reist i det trettende . . . I det siste verset av det tredje kapitlet av Åpenbaringen, når Laodikea Menighetstid avsluttes, som var den siste.

⁴³ Og vi tok for oss hver menighetstid, hver tid, hver ting som skjedde, hver stjerne, hver budbærer, deres natur, hva de gjorde, og brakte det rett ned gjennom historien til den aller siste, tegnet

rett der på bildet, på siden av veggen. Og da vi var ferdige, kom Den Hellige Ånd inn og laget det samme i en sirkel på veggen, og åpenbarte det Selv, rett her for oss alle.

44 Nå, når jeg gjør dette, stoler jeg på at Han på slutten av dette vil komme med noe fantastisk og vise oss igjen at vi er ved endetiden.

45 Hvor mange av dere hørte Kennedys . . . President Kennedys tale, kommentarene og så videre? Hvor mange hørte denne spådommen, at innen 1. januar, er det spådd at både USA og Russland vil være vulkansk aske? Det er alt vi trenger. Det er senere enn vi tror. Skjønner? Så, hvis vi er så nærme at til og med denne jordens mennesker spår at denne forferdelige tingen vil skje, da bør vi være årvåkne, alt bør være i orden, alle bekjennelser gjort, alt klart, for vi vet ikke nøyaktig hvilket tidspunkt vår Herre kommer til å kalle oss. Og når Han gir innkallingen: "Kom høyere opp", bør du være klar. Og det kommer i den stunden du ikke tenker.

46 Den store pinsevekkelsen går mot slutten nå. Vi ser det overalt, den siste, store bevegelsen. Budskapet har gått ut. Alt er klart nå, og venter. Menigheten er forseglet. De ugudelige blir stadig mer ugudelige. Menighetene blir stadig mer kirkelige. De hellige kommer nærmere Gud. Åndens gaver begynner å tilta i de små gruppene. Vi er ved endens tid. Åh, jeg elsker den sangen som vi pleide å synge i menigheten.

Jeg venter på at det glade Tusenårsrikets dag
skal komme,
Når vår kjære Herre skal komme og rykke Sin
ventende Brud av sted;
Åh, hjertet mitt gråter og tørster etter den
dagen med skjønn befrielse,
Når vår Frelser skal komme tilbake til jorden
igjen.

47 Venter på den stunden! Nå, i det femte kapitlet og det femte verset, finner vi, i vår forrige leksjon, at vi snakket om den Slektningsgjenløseren, som vi fant ut var Kristus. Viste det forbillig med Ruth: Ruth bestemmer seg; Ruth tjener; Ruth hviler. Å bestemme seg, var rettferdiggjørelse; å tjene, gjøre seg rede, helliggjørelse; å hvile, var med Den Hellige Ånd, inntil Bryllupsmåltidet kom. Så vakkert!

48 Menigheten kom gjennom John Wesley, rettferdiggjørelse, eller . . . Martin Luther, rettferdiggjørelse; gjennom John Wesley, helliggjørelse; gjennom pinsevennene, dåpen i Den Hellige Ånd; og nå hviler Hun og venter på Sin Herres Komme. Fullkomment!

49 Vår Slektningsgjenløser, de eldste hadde rett da de kalte Ham et Lam, i ferd med å bli en Løve, som dommer. Han var et Lam,

vet du, med den syv-forseglede Boken. Da Boken ble tatt, var mellommanns-tjenesten avsluttet.

⁵⁰ Nå, i det tredje kapitlet, var Menigheten gått opp, men nå skal gjenløsningen åpenbares, hvordan Menigheten ble gjenløs—gjenløst, åpenbaringen av det som skjedde i løpet av Menighetstiden. Ser dere, Menigheten er borte, så Han viser nå, i det 5. kapitlet, hvordan Han gjorde det, hva som skjedde, hvordan Han forseglet Menigheten. Åpenbaringen av Hans Navn; vanddåp, ved å bruke Hans Navn; Evig Liv; intet Evig helvete; slangens sæd; Evig sikkerhet; alle de store læresetningene, Menighetens forutbestemmelse, som ble åpenbart for Menigheten. Han viser hvordan Han gjorde det.

⁵¹ Nå, vår Slektning mottar en syv-forseglet Gjenløsningsbok fra den opprinnelige Eieren. Amen! Hvem fant vi ut, var den opprinnelige Eieren? Gud Selv. “Og Lammet kom og tok Boken ut av den høyre hånden på Ham som satt på Tronen.” Hvem var Lammet? Gjenløseren, vår Slektningsgjenløser, Menighetens Slektning, som kom og gjenløste Israel.

⁵² Nå skal vi gå inn på det denne morgenen. Israel ble gjenløst, men det ble ikke anvendt på dem, fordi de forkastet Ham. Men Menigheten mottok sin gjenløsning, og Han er vår Slektningsgjenløser. Som Boas måtte løse ut Naomi, for å få Rut, moabitten, en fremmed, en hedning, slik gjenløste Kristus Israel, anvendte gjenløsningen og ble forkastet.

⁵³ Husker dere benådningen til mannen som ble skutt, som jeg forteller av og til? Under borgerkrigen, da . . . Han var en god mann. Han var uskyldig, og de dømte ham skyldig. Selv om han på en måte var skyldig ved at han stakk av i kampens tid. Og de dømte ham skyldig og skulle skyte ham. Og en mann gikk til president Lincoln og sa: “Herr Lincoln, dette er en kristen mann. Han var redd. Gutten, jeg kjenner familien hans. Han var bare redd. Han mente ikke noe vondt. Han stakk av.” Han sa: “Herr Lincoln, det er i dine hender. Du er den eneste som kan benåde ham.”

Herr Lincoln plukket opp et stykke papir og pennen sin og signerte: “Benåd denne *Så-og-så*. Abraham Lincoln.”

Han løp tilbake til fengselet og sa: “Her er det. Jeg har benådningen din.”

⁵⁴ Og mannen sa: “Jeg nekter å se på den. Den ville hatt et stort segl på seg. Det ville vært alt mulig. Du prøver bare å gjøre meg til latter. Det er ikke Abraham Lincoln. Hvem som helst kunne skrive under med navnet hans. Men det må bevises ved seglet hans, og så videre, hvis det kommer fra ham.” Og mannen prøvde å overtale ham; men mannen i fengselet trodde han tullet, og bare gikk.

Neste morgen ble han skutt. Og så etter at han ble skutt, så ble det en føderal rettssak, fordi Abraham Lincoln, tjuefire timer

før mannen ble skutt, hadde underskrevet på at denne mannen var benådet. Og så skjøt regjeringen ham likevel. Hva skjedde da? Da sa den føderale domstolen i USA, kom til denne avgjørelsen fra de føderale domstolene, som sa: “En benådning er ikke en benådning med mindre den mottas som en benådning.”

⁵⁵ Og Jesus gjenløste Israel på Golgata. Men det var ikke en benådning for dem, fordi de ikke tok imot det som en benådning. Men i vår leksjon nå om disse sytti ukene, finner vi at de kommer tilbake og mottar sin tilgivelse. Men, Han gjenløste Menigheten, da er vi tilgitt fordi vi har mottatt Jesu Kristi Blod som vår tilgivelse.

⁵⁶ Nå finner vi at Han var vår Slektningsgjenløser, og Han tok Boken ut av hånden til den opprinnelige Eieren. Det er et skjøte på gjenløsning. Det fant vi ut. Husker dere studiet? Det er et skjøte på gjenløsning. Det hører et tinglyst skjøte med det, at Gud krevde liv for død, i Edens hage. Så døde Jesus, Den rettferdige, og tok et skjøte, og var i stand til å bryte Seglene, åpenbare hva som var i Dem; og gi arven som tilhørte Ham, til Sitt folk. Evig Liv, som Han arvet ved å gjøre det, Han ga Sitt Eget Liv ut igjen, på Golgata, og delte det mellom oss ved Den Hellige Ånd. Amen! Ingen har (aldri) vært i stand til å fatte den kjærligheten som det var, det Han gjorde!

⁵⁷ Satan, som en gang var eier, på grunn av fallet i hagen, er bundet og kastet i en Ildsjø. Dagene hans er over.

⁵⁸ Jesus hadde fire titler i Evangeliet. Vi fikk tak i det. Davids Sønn, arving til Tronen; Abrahams Sønn, det kongelige skjøte; Menneskesønnen, jordens arving; Guds Sønn, arving til alle ting. Det kongelige skjøte!

⁵⁹ I Det gamle testamentet kunne du ikke—kunne du ikke beholde en eiendom i mer enn femti år. Den kunne ikke holdes borte fra sin opprinnelige eier mer enn femti år. Og på den førtiende dagen betalte Han prisen. På den femtiende dagen, ble gjenløsningen og kraften som tilhørte Menigheten, som gikk tapt i Edens hage, gjenløst tilbake, og sendt til oss ved dåpen i Den Hellige Ånd, på den femtiende dag.

⁶⁰ Så tok vi opp denne, bokrullen. Vi plukket opp bokrullene, hvordan denne bokrullen ble gitt i hånden Hans. Hvordan Jeremia, i Jeremia 32,6, hans fetter, Hanamel, hadde etterlatt ham en arv. Og de skulle i fangenskap. Og denne morgenen skal vi følge ham i: fangenskap. Og den ble oppbevart i et leirkar; viser hvor Guds kraft og Guds bokruller og hemmeligheter, gjør seg kjent, i hjertet. Vår gjenløsningsplan blir på samme måte oppbevart i leirkar, Jesu Navn og åpenbaringen.

⁶¹ Vi finner ut at dette var forseglet med Syv Segl, og hvert Segl var rullet rundt. Og etter som åpenbaringen kom fram, rev Han Seglet og rullet det ut og leste hva Seglet sa. Så rullet Han ut det neste, rullen, og leste hva det Seglet sa. Rullet ut det neste, trakk

det ut og så hva det Seglet sa, og hva åpenbaringen var. Det er nøyaktig slik det blir med våre Syv Segl, som vi snart skal gå inn i, håper vi. Hvert Segl, når det er tatt av Boken, vil rulles ut, og det vil vise nøyaktig hva som skjedde.

⁶² Vi finner ut at det er “syv”, fem i gjenløsningsplanen. Fem er tallet. Og det er fem syvere: Syv Segl, Syv Ånder, syv engler, Syv Trompeter og syv menighetstider. Så du skjønner, de fem syverne er nåde. Fem er nåde, og syv er fullkommenhet. Så det skrider fram helt perfekt, ser du. Ja vel.

⁶³ Etter som hvert Segl blir brutt i Guds Ord, åpenbares det for mennesket i den tidsalderen, hvilken tidsalder vi lever i, ånden i tidsalderen, menigheten i tidsalderen. Åpenbaringen 10, på slutten finner vi når det siste Seglet ble brutt, da ser vi Engelen stående med en fot på landjorden og en på havet, med hendene løftet mot Himmelen og en regnbue over hodet, og sverger ved Ham som lever for all evighet, at tiden er omme, ved det siste Segl. Og vent til vi kommer til disse Seglene og ser hvor det Seglet er.

Etter at du har funnet de sytti ukene, så se hvor Seglene er: “Tiden er omme”, gjenløsningen er over, Han er Løven og Dommeren nå. Han er din Frelser denne morgenen, men en dag vil Han være din Dommer.

⁶⁴ Det 8. til det 1. . . . 14. vers i det 5. kapitlet, åpenbarer tiden da Lammet blir tilbedt, både i Himmelen og på jorden; den syvforseglede Boken, det verdige Lammet, Slektningsgjenløseren. Og fra det åttende verset, til det 14., tilber Engler Ham, eldste tilber Ham, Livsvesener tilber Ham. Og Johannes tilba Ham så mye at han sa: “Hver skapning i Himmelen, på jorden, under jorden, hørte meg si: ‘Velsignelsen, æren, kraften, visdommen, makten tilhører Lammet.’” Tiden for tilbedelsen av Kongen Lammet. Nå, husk at Menigheten har reist.

⁶⁵ La oss nå gå til Daniel, og det 9. kapitlet, og det 1. til det 3. vers. Og så skal vi ta det 20. til det 27., for dette er bare Daniels bønn. Jeg vil at dere skal lese dette om og om igjen, gjennom uken, nå, til dere får tak i det.

Det var i det første regjeringsåret til Dareios, . . . sønn, han som var av medernes slekt og som var gjort til konge over kaldeernes kongerike.

I det første året av hans regjeringstid . . .-sto, forsto jeg, Daniel, ved hjelp av bøkene, det tallet på hvor mange år som det ifølge Guds Ord til profeten Jeremia, skulle gå etter at Jerusalem ble lagt i ruiner.

Nå (det neste) Da vendte jeg ansiktet mot Herren Gud for å søke i bønnerop og bønn om nåde, og faste, jeg var kledd i sekkestrie og aske.

. . . Jeg ba til HERREN . . . Gud og bekjente og sa, . . .

66 Og han fortsetter slik, inntil vi nå kommer til det 20. verset. For å spare tid, folket står, vil jeg at dere skal gå til 20, til vi kommer ned til det—til det 20. verset nå.

Mens jeg ennå talte, ba og bekjente min synd og mitt folk Israels synd, og bar fram mine bønner om nåde for HERREN min Guds ansikt, for min Guds hellige berg;

Ennå, mens jeg talte i bønnen, se, da kom den mannen, Gabriel, ham jeg hadde sett i synet i begynnelsen. Begynte . . . han fløy raskt og rørte ved meg. Det var ved tiden for kveldsofferet.

Han lærte meg, talte med meg og sa: Daniel, jeg har nå kommet for å lære deg å forstå.

67 Hva om vi bare kunne vært der! Hvordan fant Han ham? I bønn.

Engelen, “den mannen.” Legg merke til at han kalte ham, “den mannen.” Og å være av . . .

Og da du begynte med mine bønner om nåde, gikk det ut et ord, (og det ble utstedt for at han skulle gå), og jeg har kommet for å forklare det for deg, for du er høyt elsket. Hvis . . . Legg merke til ordet og forstå synet.

Sytti uker er fastsatt for ditt folk og for din hellige by, eller din by, til å innelukke overtredelsen, . . . gjøre slutt på synd, til å gjøre soning for misgjerning, til å føre fram evig rettferdighet, til å besegle syn og profet og til å salve Det Aller Helligste.

Der er de seks grunnene til Hans komme. Følg med nå.

Nå, derfor skal du vite og forstå (hør nå) at fra ordet om å gjenreise og bygge opp igjen Jerusalem går ut, inntil . . . Messias, Fyrsten, kommer, skal det være sju uker . . . sekstito uker. Gaten og murene skal bli bygd igjen, men i tider med trengsel.

. . . etter de sekstito ukene skal Messias bli utryddet. Ingenting skal Han ha. Folket til en kommende fyrste—kommende fyrste . . . ødelegge byen og helligdommen. Slutten på det skal komme med en flom. . . inntil enden skal det være krig, ødeleggelser er fast bestemt.

I én uke skal Han stadfeste en pakt (hør) med de mange, en av disse sytti ukene: Midt i uken gjør han slutt på slaktoffer og . . . grødeoffer, og på styggedommens vinger skal det komme en som ødelegger. Det skal vare inntil den fastsatte enden skal bli utøst over den som ødelegger.

68 Så der er leksjonen vår for de neste tre, fire, fem møtene, hva enn Herren vil åpenbare. “Sytti uker.”

⁶⁹ Nå, jeg vil spørre Doc om han vil sette opp tavlen min der i kveld, så jeg kan skissere det opp. Jeg vil ikke at du skal gå glipp av det. Nå, du må studere sammen med meg og studere dypt, ellers vil du gå glipp av det. Og jeg vil tegne det her på tavlen, så ta med blyanter og papir og skriv ned disse datoene, disse tidspunktene og alt om det.

⁷⁰ Nå, de sytti ukene begynner (få tak i dette nå) etter at Menigheten er tatt ut. Nå, alle som forstår det, sier: "Amen." [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Nå, etter at Menigheten er tatt ut.

⁷¹ Åpenbaringen 6,1, til Åpenbaringen 19,21, er knyttet til de sytti ukene, derfor må vi stoppe opp og forklare, før vi går videre. Vi må stoppe opp og forklare hvorfor disse sytti ukene. Fordi, ellers vil du gå glipp av Seglene, du vil gå glipp av Trompetene, du vil gå glipp av Vredesskålene, disse Plagene, de tre urene åndene som frosker, de tre Veene, den røde dragen som kastes ned, kvinnen i solen. Du vil gå glipp av alt, hvis du ikke gjør det, fordi det finner sted akkurat her i denne syttiende uken. Det er der det foregår.

⁷² Nå, profeten Daniel hadde vært i Babylon i sekstiåtte år. Du som ønsker å gå tilbake på henvisninger, og spare deg for litt tid, som jeg måtte lete opp. Sekstiåtte år! Han gikk i fangenskap i 606 f. Kr., og da synet kom til ham var—var 538 f. Kr. 538 fra 606, blir sekstiåtte tilbake. Sekstiåtte år hadde han vært i Babylon, blant hedninger, og hadde fortsatt seier. Amen. Vi kan ikke en gang bli værende i en time.

⁷³ Men han hadde vært midt i det, uten annet enn tre følgesvenner, og de var i forskjellige deler av riket. Men Daniel, som stod alene med Gud, beholdt seieren i sekstiåtte år. Tenk på det! Jeg vil ikke begynne å forkynne, fordi dette skal være et undervisende Budskap. Men i sekstiåtte år hadde han beholdt seieren og var plettfri innfor Gud; uten dåpen i Den Hellige Ånd, uten Jesu Kristi Blod til å gå i forbønn for seg; med bare blod fra okser og geiter og kviger, som han måtte ofre i det skjulte, på grunn av de hedenske tradisjonene i det landet. De hadde blitt bortført dit. Jeremia profeterte om dem, at de skulle dit.

⁷⁴ Nå, Daniel, åh, du store, han hadde begynt å se at tiden nærmet seg, akkurat som vi gjør i dag. Daniel begynte å "forstå", sa han, "ved å lese bøkene."

*Og i det første året av regjeringstiden til ...
Daniel ... i regjeringstiden forsto jeg, Daniel, ved hjelp
av bøkene, tallet på hvor mange ... år, derfor ...
HERRENS ord til profeten Jeremia skulle gå, etter at
Jerusalem ble lagt i ruiner. Det var sytti år*

⁷⁵ Jeremia profeterte i 606 f. Kr., på grunn av deres synder og ugudelighet, at de ville bli værende i sytti år.

⁷⁶ Dere husker, det var en annen profet som stod fram på den tiden. Jeg klarer ikke huske navnet hans akkurat nå. Jeg klarer kanskje å få tak i det for dere i løpet—i løpet av noen få minutter, hvis jeg ser litt tilbake. Men han kom opp og sa: “Jeremia, du tar feil. Gud kommer bare til å holde Israel der nede i så mange dager, i så mange, omtrent to år.”

⁷⁷ Jeremia sa: “La det bli så. Amen.” Han sa: “Men vent litt. La du og jeg sjekke det opp oss imellom, som profeter.” Han sa: “Husk at det har vært de som profeterte før oss, og de fortalte ting som var galt. Og Gud irrettesatte dem for å ha fortalt feil ting. Så, la oss være sikre. Men Herren Gud har fortalt meg at det ennå er sytti år.”

Gud slo den falske profeten og tok livet av ham samme år, fordi Gud hadde fortalt denne sanne profeten at det var sytti år.

⁷⁸ Og jeg vil at du skal legge merke til hvordan Daniel, selv om han var en fremmed, selv om han var fordrevet fra sitt folk, fordrevet fra sin menighet, uten ett menighetsmøte, uten noen menighet å gå til, uten noen sanger å synge, utenom de han sang selv, midt i alt dette, holdt han likevel fast ved det den profeten hadde sagt. Amen! Amen!

⁷⁹ Ingen menighet å gå til, ingen å ha fellesskap med; alle gikk til hedenske templer, alle tilbad sine avguder. Ingen kristne sanger; ingen trodde det samme som han gjorde. Og i sekstiåtte år, fra en ung mann på omkring tolv, fjorten år gammel, da han ble bortført ned dit, forble han trofast mot Gud; og forsto ut fra Jeremias profeti at dagene nesten var fullført.

Hvordan det ville advare hjertet til enhver sann Guds profet i dag, så vi ser tilbake og ser hva denne sanne profeten sa, og vet at vi er i endetiden.

⁸⁰ Han sa: “Jeg forsto ved hjelp av bøker at Jeremia, min bror, profeterte for mange, mange år siden, at Israel ville bli her nede i sytti år. Og den tiden er omtrent fullført.” Og han gjorde seg klar. Og han utstedte en faste, og han helliget seg, og la da . . . sekkestrie og aske på hodet sitt, og begynte å faste og be, for å forstå hvilken tid de levde i.

⁸¹ Og hvis Daniel, Herrens profet, kunne rådføre seg med Jeremias bøker og det har en slik virkning på ham; at selv Israel kom ut, alle sammen i live, kom ut av Babylon, for å dra tilbake til hjemlandet, fikk ham til å faste med sekkestrie og aske. Hvor mye mer burde det gjøre med den levende Guds Menighet, å vite at tiden er i ferd med å ebbe ut og ikke skal være mer; og Herren Jesu Kristi Komme, og det store Tusenårsriket er klart til å sette inn! Hvordan kan vi kaste bort tid, gamble, svømming på søndager, uten å ta oss tid til Herren? Bare farer ned . . . Hvis pastoren snakker om ett eller annet du ikke liker, reiser du deg og går ut. Og hvis—hvis møtet varer for lenge, ja, så blir du—du, blir du—du misfornøyd. Se på tilstanden vår. Se hva vi gjør.

Sammenlign våre liv med den profeten. Én mann, i et helt rike, uten noen menighet å gå til, og ingen andre steder å gå til. Den ble revet ned og brent ned; byen hans, folket hans ble tatt til fange. Sekstiåtte år! Sekstiåtte, sekstini, sytti; han hadde to år igjen. Så da han begynte å lese i boken og så at tiden nærmet seg for å fullføre, bli fullført, da gikk han til Gud i bønn, for å finne ut av det.

⁸² For en tid! Hva gjør vi? Når: “Nasjoner brytes ned; havet bruser; menns hjerte svikter av frykt; forvirret av tiden.” Alle disse tingene, håndskriften på veggen. Raseoppløsning; all slags ondskap som foregår i verden; og opprør og slagsmål og uro. Og våpen henger i hangarer, slik at én liten nasjon på størrelse med Cuba her nede, kan ødelegge verden på ti minutter. Og de krangler med hverandre, ugudelige menn som ikke kjenner Gud og ikke kjenner Hans makt.

Og Den Hellige Ånd i Menigheten, beveger Seg blant de Utvalgte, og viser at Han lever etter to tusen år, at Han er den samme i går, i dag og for evig. Hvordan kan vi være likegyldige? Hvordan kan vi bare ta lett på det? Det er på tide at vi ransaker oss, og venter på den store stunden som nærmer seg.

⁸³ Nå, han leste i Jeremia, det 25. kapitlet. La oss gå til Jeremia, det 25. kapitlet, og lese hva Jeremia hadde å si. Faktisk, la oss begynne med det åttende verset, for det er . . . Jeg vil at du skal være sikker på å få tak i det. Det 11. verset er det jeg hadde skrevet ned her for å lese, men la oss begynne med det 8. verset.

Derfor sier hærskares HERRE: . . .

Jeg bare liker det. Når jeg kan høre en profet stå opp med SÅ SIER HERREN GUD, broder, det er saken. Det avgjør saken for meg. Det er alt.

. . . så sier hærskares HERRE: Fordi dere ikke har hørt på Mine Ord,

se, derfor skal Jeg sende bud og hente alle folkestammene fra Nord, sier HERREN, og Nebukadnesar, Babels konge, Min tjener. Jeg skal la dem komme igjen . . . imot dette landet og mot dem som bor der, og mot disse folkeslagene som er rundt omkring, og Jeg skal ødelegge dem fullstendig, . . .

Husk at det var Guds utvalgte Han snakket om. Det var ikke ugudelige. Det var kirkemedlemmer.

Jeg skal ta bort lyden av fryd . . . glede (akkurat som vi har i dag, bare rock-and-roll, Ricky og Elvis,) og, åh, brudgommens røst, . . . fuglens røst . . . eller, brudens, rettere sagt, lyden av kvernsteinen, . . . lyset av lampen.

Hele dette landet skal bli lagt øde, . . .

Hør profeten rope ut: “Hele dette landet skal bli lagt øde!” Og ikke for å etterligne denne store Guds tjener, men jeg profeterer

at hele denne nasjonen skal bli lagt øde. Gud skal straffe denne nasjonen for hennes synder. Hvis Gud ikke ville la Israel, Hans utvalgte, Abrahams Ætt, som Han inngikk pakten og løftet med, hvis Han ikke lot dem slippe unna med det gale de gjorde; selv om de var religiøse til fingerspissene, hadde store kirker og prestene og rabbinerne; men på grunn av umoral og slikt blant dem, og Gud lot dem høste det de sådde, på samme måte skal vi få det. 11. vers:

... hele dette landet skal bli lagt øde og ... til skrekk;...

Det vil si at alle bare ser og sier: “Der er de. De var så store. Se på dem nå.”

... og disse folkeslagene skal tjene Babels konge i sytti år.

Det er en menneskealder. Det var da din gamle, velsignede, gamle mor var en baby. De var der inne uten en Gud, uten en kirke, uten en sang, uten noe, i en hel generasjon, inntil hele den syndige generasjon døde ut.

Når de sytti år er fullført, skal det skje, Jeg skal straffe Babels konge og det folkeslaget, kaldeernes land, for deres misgjerning, sier HERREN, Jeg skal ødelegge det for alltid.

Så skal Jeg la alle Mine Ord komme over det landet, de ordene Jeg har talt mot det, alt det som er skrevet i denne boken, det Jeremia har profetert om alle folkeslagene.

For mange folkeslag og store konger skal også la dem—dem tjene som slaver. Jeg skal gjengjelde ... etter deres gjerninger og etter deres egne henders verk.

For så sier HERREN, Israels Gud, til meg; Ta dette begeret med vredesvin fra Min hånd, og alle folkeslagene som Jeg sender deg til, skal du få til å drikke det.

Med andre ord: “Jeremia, Jeg har gitt deg dette budskapet. Ikke sitt stille. Ikke bli på ett sted, men profeter til alle folkeslagene.” Henger dere med? “Profeter til hele nasjonen. Vis Mine tegn og under, og la dem vite at Jeg kommer for å gjøre dette.”

De skal drikke og sjangle og miste forstanden på grunn av ordet Jeg sender inn blant dem.

⁸⁴ Hva gjør de i akkurat denne tid? De kaller deg en—en falsk profet, kaller deg en—en som går på kompromiss, kaller deg en—en fanatiker, en spåmann, eller en som har drømmer, eller en som driver med tankeoverføring. “De vil te seg som gale!” Og ordet *gal*, hvis du analyserer det, betyr det “sinnsyk.” “De vil faktisk miste forstanden og si: ‘Åh, ikke bry dere om den halleluja-mannen, det tullet’, på grunn av Ordet som Jeg vil sende blant dem.”

⁸⁵ Ser dere at historien gjentar seg? Jeremia ville ikke være enig med fariseerne, saddukeerne, herodianerne deres, hva enn de måtte være. Han, han la bare fram Ordet, og det gjorde dem alle sinte på ham. Hva? Legg nå merke til det.

Og så tok jeg begeret fra HERRENS hånd og fikk alle folkeslagene til å drikke det, . . .

Jeremia ble ikke hjemme. Jeremia ble ikke bare på ett lite sted, men han fikk alle folkeslagene til å drikke det.

. . . dem HERREN hadde sendt meg til.

⁸⁶ Jeremia tok Herrens Ord, vinen fra Hans Ord. Og vinen er kraften i Hans Ord. Vin har en kraft. Vin er en rus. Vin har kraft bak seg. “Og jeg har tatt Herrens Ord”, sa Jeremia, “og manifestert Det. Vinen, kraften som er i Den, utøvde jeg foran dem, og de ville ikke høre på Det.”

Gud sa: “Da vil Jeg sende dem til Babel i sytti år.” Det var akkurat det Han gjorde. De rettferdige og urettferdige reiste, på lik linje.

⁸⁷ Nå, tilbake til leksjonen. Daniel hadde lest. Tenk bare, Daniel leste de samme Ordene som vi leser denne morgenen. Daniel leste den samme Bibelen, den samme tegnsettingen, de samme setningene, de samme tingene som jeg, ved Guds hjelp, vil lese for dere i de neste Budskapene, den samme tingen, for å vise dere at vi er i endetiden.

Og Daniel, som tok Ordet fra Jeremia, drar ned til Babylon. Og han var den salvede profet. Og han utførte mirakler, tegn, kunne tyde ukjente tunger og gjorde tegn og under blant dem. Og fremdeles sto han helt alene! Amen! Han sto alene.

⁸⁸ Men Jeremia hadde skrevet disse Ordene mange, mange år i forveien. Og Daniel, som tolket Ordet, fikk . . . “Si meg, vent nå litt. Vi nærmer oss endetiden, for jeg har allerede vært her nede i sekstiåtte år. Og Herrens profet”, amen, “min bror, den sanne Guds profet som viste seg å være en profet, profeterte for oss. Jeg har det skrevet her i en bok, som sier: ‘Sytti år vil bli fullført.’ Å Herre Gud, vi nærmer oss slutten. Hele den generasjonen har dødd ut. Hva vil Du gjøre nå, Herre? Du lovet å sende oss . . .” Og han gjorde seg klar til å be.

⁸⁹ Å Gud, hvis det noen gang har vært en tid da vi burde gjøre oss klare til å be, er det nå. For vi som Hans sanne tjener, vi ser ved apostelens Brev, ved Den Hellige Ånds advarsler, at vi er i den siste tid. Den Hellige Ånd taler: “At i de siste tider skal menneskene være egenrådige, hovmodige, slike som elsker sine lyster høyere enn Gud, uforsonlige, baktalende, oppfarende, og slike som forakter de gode.” Dette forstår jeg utfra Brevet.

⁹⁰ Og jeg forstår at det vil komme spottene i den siste tid. Jeg forstår at det vil være nasjon mot nasjon, i den siste tid. Jeg forstår at det vil komme flodbølger i den siste tid. Jeg

forstår at det vil være fryktelige syn, som flygende tallerkener, på himmelen, mystiske syn, og menneskers hjerter vil svikte av frykt. Det vil være en forvirringens tid, og en nød blant menneskene. Jeg leser at de alle vil gå inn i organisasjoner og kirkesamfunn og danne et forbund, i den siste tid. Jeg forstår at kvinnene vil klippe av seg håret i den siste tid. Jeg forstår at de vil ha på seg korte klær og gå med høyhælte sko, klirrer mens de går, i den siste tid. Jeg forstår at moralen vil være veldig lav i den siste tid. Jeg forstår at predikantene vil være falske hyrder i den siste tid, som vil gå på akkord, og vil ikke mate folket med Guds Ord, men vil i stedet gå etter trosbekjennelser og slikt. Men jeg forstår at det vil komme en Røst i den siste tid, som roper ut fra ørkenen, og kaller folket tilbake til det opprinnelige Budskapet, tilbake til det som hører Gud til. Jeg forstår, ut fra Boken, at disse tingene vil finne sted.

⁹¹ Jeg forstår at det i de siste tider vil komme en hungersnød. Menighetene vil være så organisert, og så tilstivnet og alt, at det i de siste dager vil komme en hungersnød, og det skal ikke bare være etter brød og vann, men etter å høre Guds sanne Ord. Og folk vil gå fra øst, fra vest, fra nord og sør, og søke å høre Guds sanne Ord. Men kirkene vil være så organiserte og innsnevrede, at de vil gå glipp av å høre Det. Jeg forstår det ut fra Bøkene. Men på den tiden, Å Gud, vil det oppstå en Gren fra David.

⁹² Jeg forstår at Han vil sende Elias før den dagen kommer i endetiden, og han vil ha et Budskap som vil vende barnas hjerter tilbake til fedrene, vende dem tilbake til det opprinnelige, gå tilbake til enden og begynne. Jeg forstår at det vil finne sted like før Ånden forlater hedningemenigheten, for å vende tilbake til jødene.

⁹³ Og jeg forstår ikke bare ut fra Brevet. Jeg gjør det ved Ordet, ved det skrevne Ord, at Israel vil vende tilbake til hjemlandet sitt; og jeg ser henne gå inn.

⁹⁴ Jeg forstår ut fra Brev fra profetene at Israel vil bli en nasjon. De vil gjeninnføre tempeltilbedelsen. Gud vil handle med henne igjen når hun kommer til hjemlandet. Åh! To profeter skal oppstå i de siste dager, sammen med dem. Jeg forstår det. Akkurat idet Hedningemenigheten reiser, kommer to profeter, Elisa og Moses, til Israel. Dette vil vi se under studiet.

⁹⁵ Profeten så at tiden nesten var oppfylt der nede i Babylon. Ja vel.

⁹⁶ Gabriel dukker opp for å åpenbare, ikke bare hva han spurte om, men å fortelle ham hva som var bestemt for den jødiske rasen helt til enden, helt til avslutningen. Amen! Han spurte om litt og fikk alt sammen. Han spurte bare om å få vite . . .

⁹⁷ Daniel prøvde å finne ut: "Hvor mye lenger, Herre, vil det gå nå? Profeten Jeremia, Din tjener, min bror, har profetert for

sekstiåtte år siden og sagt: 'dette folket vil bli her nede i sytti år.' Hele den gamle generasjonen er praktisk talt borte nå."

⁹⁸ Det var en gammel pinsegenerasjon som vokste opp for førti år siden. "Gamle krigere", ble de kalt. De organiserte seg, og slo og kranget, hele veien ned gjennom Horebfjellet og Nebo, overalt der. Men endelig er vi ved elven nå. Han skal reise opp en ny en, med en Josva til å føre dem over. Loven sviktet; Moses gikk med den; Moses mislyktes. Josva førte dem over. Vi finner ut at organisasjonene har sviktet, men Guds Ånd . . . Josva, ordet *Josva*, betyr "Jesus vår Frelser". At Den Hellige Ånd vil komme inn i Menigheten. Ikke en organisasjon, men Den Hellige Ånd vil komme blant folket og gjøre Henne klar til å gå opp, krysse Jordan. Jeg forstår ved å lese Boken, at det er det som skal skje. Og Gud vet at det er det jeg søker nå, så jeg kan trøste Hans folk og fortelle dem hva som er for hånden, både her denne morgenen, og ut gjennom landene der disse lydbåndene vil gå, over hele verden, at vi er i endetiden.

⁹⁹ Han åpenbarte hele veien til Riket var fullstendig gjenopprettet og Tusenårsriket satte inn. Det var Gabriels Budskap. Han sa: "Jeg har kommet for å fortelle deg at det er sytti år, sytti uker, ennå, fastsatt for ditt folk, fastsatt til slutten av den jødiske generasjonen. Det er sytti uker." Se nå på hva Han sa. At nå, fra den tid et bud går ut om å gjenreise . . .

Sytti uker er fastsatt for ditt folk og for din . . . by, . . .

"Din by." Babylon var ikke byen hans. Hvem . . . Hvor var byen hans? Jerusalem.

¹⁰⁰ Nå, når vi kommer til syv, eller den seksfoldige stadfestelsen, vil vi finne ut hva slags by det er, og gå gjennom det og bevise hvem det var, hvem som grunnla den, hvor den kom fra. Hvor lenge vil den stå? Vil den bygges opp igjen? På hvilken tid? Åh, store ting er i vente for oss. Ja vel.

Sytti uker er fastsatt for ditt folk og for din . . . by til å innelukke overtredelsen, . . .

Nå, Han sa ikke: "Daniel . . ." Ingen tvil om at Han fortalte ham at de sytti ukene var . . . Jeg mener, sytti år var omtrent over. Sekstiåtte, mangler bare to år. Og vi finner ut at Jeremias profeti traff helt nøyaktig riktig. To år senere dro de ut. Nehemja gikk og fikk en ordre fra kongen, og bygde muren i en vanskelig tid. De arbeidet. Han sa: "Muren . . ." Hør på dette.

. . . innelukke overtredelsen, . . . til å gjøre slutt på synd, . . .

"For å gjøre slutt på synd." Hvem til? Jødene. "Tilmålt ditt folk", ikke hedningene. "Ditt folk", jødene. "Og din by", ikke New York, ikke Boston, Philadelphia, Chicago, Los Angeles, Roma. Men: "Din by", Jerusalem.

... og til å innelukke overtredelsen, ... gjøre slutt på synd, ... gjøre soninger for misgjerning, til å føre fram evig rettferdighet, til å besegle syn og profet og til å salve Det Aller Helligste. (Se!)

Derfor skal du vite og forstå at fra ordet om å gjenreise og gjenoppbygge Jerusalem går ut (som var hans by) inntil Messias, Fyrsten, kommer, skal det være sju (av de sytti) uker, ...

101 Vent til vi kommer inn i det! Åh, du! Det er en velsignelse som jeg ... Jeg skal finne meg et tau og binde meg til stedet her.

102 Åpenbarte det helt ned til enden, sa: "Jeg skal ikke bare fortelle deg nå at de to årene er snart, det vil være ferdig, fullført." Og vi vet alle sammen at de ble der i nøyaktig sytti år, og—og gikk ut, helt nøyaktig det profeten hadde sagt. Og Jesaja, eller jeg mener ... Daniel trodde på den profeten, så her var han, klar. Ja vel. Og han ...

103 Og nå, da Gabriell kom, sa Han: "Jeg er kommet for å vise deg hele veien, for å åpenbare for deg disse tingene, at, hele veien til enden." Skjønner? Se her.

... vederstyggeligheten han skal gjøre den til en ødemark, inntil enden, ...

104 *Enden* er "slutten på alle ting". "Jeg skal vise deg hva som kommer til å skje." Hør nå. Få tak i det! "Jeg ... Daniel, jeg er sendt. Du er elsket i Himmelen. Og jeg hørte dine bønner, og Jeg har kommet ned nå, for å fortelle deg hva som er bestemt for jødene og Jerusalem, fra nå og til slutten av alle ting, det hele."

105 Nå, forstår dere, klasse? Hvis vi kan finne ut hva disse sytti ukene er, vet vi når slutten er. Åh, du! Gud hjelpe oss til å vite det. Det forteller oss nøyaktig et sted på disse sidene, nøyaktig fra den tiden til nå, inntil slutten, og det vil være presist på minuttet.

106 Hvordan Guds mektige Ord ... Da Gud skapte jorden og satte den i bane. Og jeg forkynte her om kvelden, søndag kveld, hvordan det er ingenting som svikter. Ja, denne verden roterer så perfekt at de kan fortelle deg nøyaktig når solen og månen vil passere, om tjue år fra i dag, akkurat på minuttet. Jeg kan ikke fortelle deg det ved hjelp av noen klokke vi har i verden; den vil gå to eller tre minutter for sent i måneden, eller gå to eller tre minutter for raskt, den beste vi har. Vi kan ikke lage noe så perfekt. For det er bare én ting som er perfekt, det er Gud. Og Gud og Hans Ord er det samme, så Guds Ord er perfekt.

107 Og hvis vi kan finne disse dagene, vil vi finne nøyaktig når enden vil være. Forstår dere det? "Det er fastsatt til enden." Det 24. verset, "ditt folk og for din hellige by", som er Jerusalem. Har 21. ... 24. verset her. Jesus refererte til dette i Matteus 24.

108 Nå, broder Collins, hvis han er her denne morgenen, jeg vet ikke om han er det eller ikke. I spørsmålene her om kvelden, stilte

han et spørsmål. (Jeg antar at det er greit for meg å si det, broder Collins.) Om: “‘Vederstyggeligheten som ødelegger’, ser dere, hva betydde det?”

¹⁰⁹ Jesus snakket om det i Matteus det 24. kapittel, og vi finner ut av det. Ja, Matteus 24,15. La meg nå finne det ganske raskt, så dere kan se hva, Jesus taler om det samme her, refererer tilbake til Daniel. Matteus 24,15, til dere som noterer ned. Jeg ønsker at dere, hver enkelt, spesielt i kveld og—og neste søndag, tar med dere blyanter og papir, for vi skal . . . med mindre du har et lydbånd. 24 og det 15. verset: “Og når derfor . . .”

Når dere da ser ødeleggelsens avskyelighet som profeten Daniel har talt om, . . .

Tenk! Dette er fire hundre og åttitre, -fire, -fem, åttiseks år i forveien. Fire hundre og åttiseks år i forveien.

. . . profeten Daniel, står på det hellige sted, . . .

Se nå i Bibelen din. Det står i parentes.

. . . (den som leser, han forstå det!)

¹¹⁰ Nå taler Han til jødene. De vil vite: “Hva med dette templet? Når vil det bli ødelagt? Når skal det bygges opp igjen? Når kommer det en tid da det ikke vil bli stein tilbake på stein? Hvor lenge vil det vare?”

¹¹¹ Han sa: “Når dere ser ‘ødeleggelsens styggedom, stå da . . .’ Daniel, ‘sto på det hellige sted.’” Sa: “Når dere ser dette skje, la den som leser, forstå hva han snakker om nå.”

Det er grunnen til at vi ber til Gud, for å gjøre det så perfekt, at det ikke vil være en skygge av tvil. Fordi vi skal ikke legge vår egen tolkning til disse tingene. Det må komme gjennom SÅ SIER HERREN. Så jeg lar det ligge rett der til jeg forstår.

Åpenbarte alle ting for ham, denne “vederstyggeligheten”.

¹¹² Og husk, det har en sammensatt betydning, akkurat som: “Kaller Min sønn ut av Egypt.” Slik Israel ble kalt ut, ble Jesus, Hans Sønn, kalt ut.

Og det kommer til å skje nøyaktig slik, like så sikkert som jeg står her. Og Han gjorde det på en måte, og Han har gjort det hele skjult, helt skjult for Menigheten. Åh, når vi kommer inn i det, inn i den seksfoldige forståelsen, hvordan Han har holdt alt dette skjult for Menigheten, slik at Menigheten vil være konstant på utkikk, siden hun ikke visste når Han kom. Men nå er Menighetstiden omtrent over, så den er omtrent klar for Kommet nå, bare gjør seg klar.

¹¹³ Dette er ett av de viktigste Skriftstedene i Boken. Hva gjør det? Det forteller om avslutningen av den jødiske nasjonen, det jødiske folket. Dette skriftstedet, de sytti ukene, åpenbarer og forteller nøyaktig fra den tiden Daniel begynte der og til enden av alle ting. Det er en av de beste klokkene. Hvor mange har

hørt meg si: “Hvis du vil vite hvilken ukedag det er, se på kalenderen. Hvis du vil vite hvilken tid vi lever i, se på jødene”? Det er riktig. Det er Guds kalender, hentet herfra. Enhver teolog, enhver Bibelforsker, hvem som helst, vil fortelle deg at dette er klokken, jødene.

Hvor mye tid har vi forresten? Vi er bare . . . folk, varmt, åh, jeg . . .

¹¹⁴ Det har ingenting med hedningene å gjøre; disse Syv Segl, Syv Plager, Syv Veer, Syv Trompeter, har ingenting med det å gjøre. Hedningemenigheten vil være i Herligheten på det tidspunktet. Har ikke noe med oss å gjøre, Hedningemenigheten. Dette handler bare om Israel. “Daniel, ditt folk og Jerusalem.”

¹¹⁵ Nå, og åpenbarer det faktum at Gud bare handler med jødene når de er i hjemlandet sitt. Halleluja! Det er der jeg tror det traff kjernen, akkurat der.

De prøver alltid å regne fra tiden da Israel var der på Daniels tid. Og en stor skribent . . . Fordi, jeg vet at noen av tilhengerne hans sitter her, så jeg vil ikke si det. Men det er grunnen til at de hadde alle disse falske tingene.

¹¹⁶ Visste du hvordan millerittene, før de ble til syvendedags adventister, hva de gjorde her oppe? I 1919 tok de vingene sine (dere har alle sett i Courier-avisen), og dro opp hit for å fly bort den morgenen. Det var en tolkning av Daniels sytti uker. Hm-hmh, millerittene. Så, senere, ved fru Ellen White, som var deres profetinne, gjorde de helomvending og kalte seg syvendedags adventister. Og nå har de endret navn til The Voice of Prophecy. Ser dere? Tre forskjellige navn på samme kult.

¹¹⁷ Nå, men de tok feil, fordi de prøvde å anvende de sytti ukene på både jøde og hedning. Og Han sier her: “Det er for ditt folk.” Og Gud handlet aldri med jødene på utsiden av Palestina. Og da Messias, i de sytti, og to uker, ble utryddet (ikke for Seg selv; for oss, ble utryddet), ble Israel spredt, og har ikke (aldri) kommet tilbake til hjemlandet før bare de siste årene. Så, tiden for Menighetstiden ble ikke regnet med der. Forstår dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

Det kunne ikke vært 1919. Jeg kan vise noe som skjedde i 1919, men det var da den Engelen, den tredje Engelens budskap slo til og Veen gikk ut. Helt riktig. Men det var ikke . . . Det var da krigen stanset på en mystisk måte. Vi vil se det i det 7. kapitlet når vi kommer til det, når vi kommer til det 7. kapitlet. Dere har alle hørt meg forkynne om det, mange ganger, ser dere, da Engelens budskap sa: “Hold tilbake jordens fire vinder til vi har forseglet jødene, tjenerne.” Og så har de ventet hele denne tiden, til hedningenes tidsalder er over.

Så når Han kommer på scenen, så—så forsegle Han jødene, de hundre og førtifire tusen mottar Den Hellige Ånd. Der er de

hundre og førtifire tusen, forseglet. Åpenbaringen 7. Dere har lest det.

“Og jeg så en stor folkemengde allerede i Himmelen”, Johannes så, “alle slags slekter, tungemål og nasjoner, og de sto foran Gud, med palmegrener i hendene og hvite kapper på seg og sang: ‘Halleluja! Amen! Æren, visdommen, hederen, makten, kraften tilhører vår Gud i all evighet. Amen!’ roper de.”

¹¹⁸ Johannes kunne ikke forstå da. Men han så seg tilbake og så på Sinai-fjellet, (glory) hundre og førtifire tusen som ikke var blitt urene med kvinner. Jøder! Kvinner, kirker! De hadde ikke sluttet seg til noen organisasjoner, lutherske, metodister, baptister og presbyterianere. Men de hadde vært jøder fra begynnelsen, ortodokse, og hadde sitt tempel der og tilba på Sinai-fjellet. Det er de hundre og førtifire tusen. Det er etter dette; Menigheten er allerede i Herligheten. Skjønner?

¹¹⁹ Så, herr Smith tok feil, måtte være det. For, hvordan skal du anvende det her nede i 1919, ta de hundre og førtifire tusen ut? Da er du tilbake til russelismen igjen. Skjønner? Da er du rett tilbake til russelismens doktrine, at “Jesus kom i 1914, 1919 tok Han Sin Menighet, og nå er Han en mystisk kropp som går rundt over jorden, reiser . . . gå til bestemors grav og bestefars grav, og reiser dem alle opp, alle de som var russelitter.” Tull! Det gir ikke mening i Ordet. Det blir ikke riktig. Nei, sir. Det gjør det ikke.

¹²⁰ Men Gud har Sannheten. Og Gud er den Ene som kan åpenbare Det og plassere Det her inne og vise oss Det nøyaktig. Skjønner? Jeg tror Han vil gjøre det. Jeg vet ikke hva det er. Jeg forteller dere Sannheten. Jeg vet ikke, men jeg tror. Jeg tror at Han vil.

¹²¹ Så, du skjønner, Gud handlet ikke med jødene. (Jeg vil at du skal ha dette i bakhodet) så lenge Israel . . .

¹²² Det var da jeg prøvde å fortelle denne broderen som sitter her borte, som snakker om å dra til Israel, hold deg unna Israel! Hold dere unna det, alle dere som snakker om å omvende jødene. Før dette Budskapet er over, vil du se at det er SÅ SIER HERREN, ved Ord og ved Ånd. Israel vil bli omvendt, hele nasjonen, over natten. Bibelen sier det. Men Evangeliet er ikke engang for dem. Det er noen få overløpere på utsiden, også videre, som kommer inn, som er utenfor hovedgruppen av jøder, som kommer inn og blir frelst. Det er sant. Jeg tror det av hele mitt—mitt hjerte.

Men husk, så lenge Israel er utenfor sin nasjon, kan de ikke bli frelst. Nå vender de tilbake. Og de vil bli frelst, hele nasjonen, på én dag. Bibelen sier det. En dag; vil hele Israel føres rett tilbake til Gud. Noe så mektig vil skje med Israel en av disse dager, at det vil ryste hele nasjonen. Til og med profeten ropte ut og sa: “På én dag har du gjort dette.” På én dag vil de se Det. Det vil være en mektig ting.

123 Etter min mening, vil det være en mektig profet som reiser seg og står foran Israel, og beviser for dem at den Messias fortsatt lever. Den Messias som de forkastet er . . .? . . .

124 De leser den lille Bibelen nå, Israels Bibel. De leser den fra baksiden til forsiden, slik de leser Den. Og dere vet hvordan det jødiske språket er skrevet. Og så når de leser Den . . . Og de leste at Lewi Pethrus sendte ned en million Bibler til dem. De sa: “Hvis denne Jesus . . .” Det var disse jødene som var ført tilbake fra Iran og der nede, de hadde aldri hørt om noe slikt som Messias. Og da de gjorde seg klare til å komme tilbake til hjemlandet sitt, ville de ikke sette seg på flyene. De pløyde fortsatt med gamle ploger. Dere leste om det i *Look*-magasinet. Hvor mange leste disse artiklene i *Look* og *Times* mag-. . .? Ja, selvfølgelig gjorde dere det. Skjønner? De ville ikke sette seg der. Den gamle rabbineren sto der ute og sa: “Husk at profeten vår sa at vi skulle reise tilbake til hjemlandet på ørnens vinger.” Halleluja!

Nasjonene bryter sammen, Israel våkner opp,
Tegnene som Bibelen forutsa;
Hedningenes dager er talte, de er fylt med
redsel;
“Vend tilbake, dere atspredte, til deres egne.”

125 Du må våkne opp. Du har hørt det og hørt det og hørt det, men det kommer til å bli siste gang, en av disse dagene. Israel vender tilbake til sitt hjemland. På den dagen Gud bestemmer at Israel skal bli en nasjon, fra den dagen vil det aldri bli flere hedninger frelst.

126 Jeg vil bevise det ved disse sytti ukene, hvis jeg bare kan finne de dagene. Jeg drar bort til . . . for å få tak i astronomikalendere, og—og den julianske, astronomiske og den romerske og alle sammen. Det er noe mer, et sted. Det er noe. Gud vet om det, og Han—Han er i stand til å åpenbare det. Skjønner? Jeg vet at den julianske kalenderen har tre hundre og sekstifem og en kvart dag i året. Så, åh, det er bare forvirring, men det er en sannhet, et sted.

127 Jeg ser så mange kirker, så mange organisasjoner, så mange mennesker som gjør *dette*, og noen: “Ave Maria”, og noen som tilber *dette*, og *det* og *hint*. Det må være en Sannhet, et sted. Det må være en Gud, et sted. Det må være et Budskap, et sted. Jeg ser falske profeter står fram, som etterligner skjelnegaven, og alt mulig annet som foregår. Da må det finnes en ekte et sted, som denne etterligningen er laget av.

128 Jeg ser folk komme inn i kjødet, og roper og bærer seg, og går ut og lever alle slags liv. Det må være en ekte Hellig Ånd der, et eller annet sted. Jeg ser folk som oppfører seg religiøst, og så videre, og prøver å være fromme. Jeg vet at det finnes en ekte Gud, et sted. Det finnes en ekte Ånd, et sted, fordi det er en hykler som kommer etter den, en falsk etterligner. Det må være

noe som er ekte: en mann, et folk, en Menighet, en Gud. Det må være noe ekte, et sted, for disse var bare kopier av det. Det finnes noe ekte, et sted.

¹²⁹ Jeg snakket til denne menigheten om gavene deres. Lytt til gavene dine; bevar dem i Bibelen. Ikke godta en erstatning, når himmelen er full av de ekte. La oss beholde de ekte. La oss få det ekte eller ikke ha noen i det hele tatt. Amen.

¹³⁰ Nå, det siste, er et faktum at Gud handler med Israel bare når hun er i hjemlandet sitt. La oss ta da Gud . . . Abraham forlot hjemlandet og dro ned til Egypt, hva skjedde? Han gikk bort fra Guds vilje, og ble aldri velsignet før han vendte tilbake til hjemlandet. Gud handlet ikke med ham, ikke ett syn, ikke noe annet, før han kom tilbake til hjemlandet.

¹³¹ Se på Israel da de ble sendt ned til Egypt, fire hundre år. Ikke ett mirakel, ikke ett tegn, ikke en ting skjedde blant dem, det er ikke nevnt i Bokens historie. Samme gamle rutinen, gå til kirken, ofre lammet, si en "Ave Maria", eller hva det var, gå tilbake. Neste år, samme måte. Prestene argumenterte: "Rabbiner *Så-og-så!* Vi vil velge Rabbiner *Så-og-så*. Han har bedre utdanning. Han vet mer om egypterne." Før du visste ordet av det, egypterne og—og de alle var like.

¹³² Det samme har skjedd med menigheten. Vi har alle gått for å bli metodister, eller baptister eller presbyterianere. "Og vi har en grad fra Hartford! Vi har en grad fra Wheaton! Vi har grad fra et annet sted, eller Bob Jones! Vi, vi har en universitetsgrad! Vi har en D.D., L.L.D., eller noe annet!" Hva har det oppnådd? En masse tøv.

Det var slik det var i Egypt. Og Gud handlet aldri med Israel før hun kom til hjemlandet sitt.

¹³³ Hør meg! SÅ SIER HERREN: Gud vil ikke handle med Menigheten Sin før Hun kommer tilbake til hjemlandet, Budskapet for tiden. Kom tilbake til det opprinnelige! Kom deg vekk fra metodist-, baptist-, presbyterianske ideer; din pinsevern, Assemblies, Oneness, Threeness og Fiveness, hva enn det er; Guds menighet, Nasareerne, Pilgrim Holiness, Kristi menighet, alle slags antikristbevegelser! Og jeg forstår at dette ryster verden. Alt er feil; alt er av djevelen. Åh, du! I hver av dem er det gudelige mennesker. Det er gudfryktige mennesker i hver og en av disse bevegelsene. Men selve organisasjonen er ikke av Gud, og Gud vil aldri velsigne den. Han har aldri gjort det.

¹³⁴ Jeg ber enhver historiker (du vil høre dette båndet) skrive inn og fortelle meg når menigheten organiserte seg, om ikke Gud la den på hylla og aldri handlet med den igjen. Fortell meg når Han noen gang reiste opp lutheranerne igjen, Wesley og metodister, eller en pinsevern. Gjorde aldri det! Den organisasjonen lå der, og fordervet og råtten! Gud tok enkeltpersoner og prøvde å vise folket tilbake til hjemlandet. Og så var personene så svake og

feige, med en slags grad, at de organiserte en ny organisasjon, gjorde det til et helvetes barn, to ganger verre enn det var i begynnelsen.

¹³⁵ Men ett eller annet sted har Jehova visselig en mann som Han kan legge Sine hender på, som ikke vil gå på kompromiss med dem ...-gudelige, ugudelige organisasjonene; som vil vende folket tilbake til Klippen, Kristus Jesus, tilbake til den opprinnelige pinsen og den opprinnelige Hellige Ånd, med opprinnelige tegn og opprinnelige under. Så visst har Han en, som ikke vil bryte sammen under noen slags forfølgelse, gi opp, trekke seg, vike tilbake, eller noe annet; som vil holde seg til det.

Gud velsigner aldri Israel før hun kommer til hjemlandet sitt.

¹³⁶ Gud vil aldri velsigne deg, en metodist, baptist, presbyterianer, katolikk eller en Pilgrim Holiness, Nasareer, Kristi kirke, eller—eller en pinseorganisasjon. Han vil aldri velsigne deg på den måten. Kom tilbake til hjemlandet, til begynnelsen, tilbake til pinseopplevelsen som det skjedde på Pinsedagen da den levende Guds Kraft forandret tusenvis av mennesker, og satte deres hjerte i brann med Guds Ild, som viste ekte tegn; ikke etterligninger, ikke en slags falsk tankeoverføring, ikke noe narrespill, og ble til et rotterace som vi har i Amerika. "Hvem kan få det største teltet?" Eller: "Hvem kan få størst publikum?" Hvilken rolle spiller det for Gud? Gud vil ha mennesker med et ærlig hjerte, ikke den store folkemengden. Og her er vi midt i et rotterace. Hvilken skam, for å se om vi kan legge til tusen til organisasjonen vår. Det er en skam. Han vil ha oss tilbake til Sannheten, tilbake til Ånden, tilbake til det rette Lyset, tilbake til hovedveien i Kristus, tilbake til Sannheten. Hvordan kan Han noen gang velsigne oss på veien vi går? Han vil ikke.

¹³⁷ Han velsignet aldri Israel før de kom tilbake til det lovede land. Og da de kom tilbake til det lovede land, begynte tegn og under å skje. Han sendte en mann rett ned blant dem, som het Moses. Hva kom denne Moses med, en polert teologi? Kom han ned med en universitetsgrad? Kom han ned med en LL.D., Ph.D.? Han kom ned med Jehovas kraft og med et budskap: "Vend tilbake fra dette landet til hjemlandet. Vend tilbake, o spredte, til dine egne." Amen!

¹³⁸ I nesten to tusen år har jødene vært utenfor hjemlandet sitt, spredt for jordens fire vinder. Vi kunne virkelig fått dette Budskapet til å vare i flere uker, hvis vi skulle gått i detaljer. Vi kan spore Israel helt tilbake og vise når det ble spredt av Romerriket, på grunn av forkastelsen av Messias; hvordan hun ble drevet bort til alle nasjoner under Himmelen.

Gå tilbake til Jakob, Israel, tilbake i 1. Mosebok 44 og 45, og vise der tilbake hvordan han velsignet patriarkene og fortalte

dem nøyaktig hvor deres stilling ville være i de siste dager. Og jeg kan vise deg nøyaktig (enhver nasjon) i Israel, enhver stamme i Israel, er plassert nøyaktig i nasjonene der den sa den ville være. Og her er vi i dag.

¹³⁹ Jøden som vi kjenner, er ikke den ekte jøden. Den ekte jøden er den ekte ortodokse som ikke har besmittet seg med tingene av verden, som ikke har gått ut og sluttet seg til andre menigheter. Dette er de som vender tilbake dit, som lever på ost og brød i åssidene, som ikke får komme inn i den gamle byen. De måtte bygge en by på denne siden, i et ingenmannsland, under maskingeværer fra begge sider. Men hun har begynt å sette knopper. Amen og amen! Tiden er nær.

¹⁴⁰ Ismael og Isak er fremdeles der og krangler om landet, men det tilhører Israel. Hvis du tilfeldigvis må i det nye Jerusalem, vil de ikke la deg komme til det gamle Jerusalem. Du må først gå dit og de må forklare alt for deg, disse araberne, og så tar de deg over til den andre siden. Det er Ismaels barn. Men vent, det kommer en tid da Guds barn skal overta den. Det er riktig. Jerusalem skal bygges opp igjen. Det daglige offeret vil bli innført.

Og antikrist vil inngå en pakt for de siste syv ukene. Og midt i det, vil han bryte pakten, føre dem alle inn i katolisismen. Vederstyggeligheten vil spre seg over det hele, på den måten, og så skal enden komme.

¹⁴¹ Se, "sytti uker." Ja, det er nesten to tusen år de har vært borte; de har blitt drevet bort, deres folk; slik Faraos hjerte ble forherdet, måtte Han forherde Hitlers hjerte. Millioner av dem døde. Se på denne Eichmann, skyldig i å ha drept seks millioner jøder. Seks millioner av dem, menneskesjeler, babyer, barn, voksne, alle drept; Eichmann, en mann. Se på Russland, hvordan de drev dem ut derfra. De drev dem ut overalt. De var foraktet nasjon.

¹⁴² Men på grunn av kjærligheten til pengene deres, kom de tilbake igjen. Men den lille minoriteten vender tilbake til Palestina. Amen, brødre! Når du ser henne begynne å komme til hjemlandet sitt!

¹⁴³ De har nok der inne nå til å få de hundre og førtifire tusen. Og hva skjer? De vil kjenne igjen sin Josef. Vær ikke bekymret. Ja, sir. Og de står alle der og venter på at det skal skje. Og akkurat i den stund som . . .

¹⁴⁴ Nasjonene har erklært dem som en nasjon, i fjor. Når det inntreffer, nærmer vi oss slutten, Hedningemenigheten er borte. Så nesten når som helst, kan Gud si: "Israel er Mitt folk." Når det skjer, er det over for hedningene.

¹⁴⁵ "De vil trække ned", sa Jesus i Matteus 24. "Ødeleggelsens avskyelighet, de skal trække ned Jerusalems murer, inntil hedningenes tid er oppfylt." Når den er oppfylt, vil jødene vende tilbake til Jerusalem for å gjenoppbygge tempelet og tilbe i

templet. Vi vil se alt dette i de neste Budskapene, den seksfoldige hensikten med de sytti ukene.

Nå skal jeg lese dette før jeg avslutter, for det er akkurat på tide å reise hjem, og så komme tilbake i kveld klokken syv.

¹⁴⁶ Først, først, hvis du skriver det ned: “Til å innelukke overtredelsen.” Daniel, 9. kapittel, 24. vers. “Til å innelukke overtredelsen”, en. “Til å gjøre slutt på syndene”, to. “Til å gjøre soning for misgjerning”, tre. “Til å føre fram evig rettferdighet”, fire. “Til å besegle syn og profeti”, fem. “Å salve Det Aller Helligste”, seks. Og det er det vi skal snakke om i kveld. Gud, gjør det!

¹⁴⁷ Vent nå, la meg gå gjennom det igjen, så dere får tak i det. Først, “innelukke overtredelsen”. For det andre, “gjøre slutt på synd”. For det tredje, “gjøre soning for misgjerning.” For det fjerde, “føre fram evig rettferdighet.” For det femte, “besegle synet og profetien.” For det sjette, “å salve Det Aller Helligste.”

La meg lese det for dere nå, fra–fra Bibelen. Det er det 24. verset.

Syv- . . . uker er fastsatt for ditt folk (jødene) og din hellige—din hellige by (Israel, jødene, Jerusalem), for å innelukke . . . overtredelser (en), . . . til å gjøre slutt på synd (to), . . . til å gjøre soninger for misgjerning (tre), . . . til å føre fram evig rettferdighet (fire), og til å besegle syn (fem)—syn og profeti, og til å salve Det Aller Helligste (seks).

¹⁴⁸ Det var nøyaktig det Han kom for å fortelle ham, at ville skje, og så ville enden komme.

¹⁴⁹ Nå, i kveld skal vi ta for oss hva de tingene er, og se hvor nærme vi er der. Og så neste søndag, bringer vi inn og plasserer disse tideelementene nøyaktig der vi står. Jeg elsker Ham.

¹⁵⁰ Israel vender tilbake til sitt hjemland, Israel. La meg bare si dette nå mens . . . Jeg antar at det ikke blir tatt opp. La meg si dette. Selve timen da Israel ble en nasjon . . . Grunnen til at jeg alltid har trodd, foran klassen min her, at jeg skulle ta del i, før jeg dør, å få Israel tilbake til Herren. Fordi, akkurat i den stund, ved det panamerikanske charteret, at Israel ble erklært for en nasjon, for første gang på to tusen år siden de ble spredt, ikke et folk; det var i akkurat samme stund, nøyaktig i samme stund, at Herrens Engel møtte meg der ute og sendte meg til . . . med Evangeliet. Det er denne tingen, den 7. mai, 1946.

¹⁵¹ Nå, så, en annen ting det forteller meg. Det “gjenoppretter barnas hjerter tilbake til fedrene, og fedrenes hjerter til barna”, Budskapet. Legg merke til det, Malakias 4 (ikke 3), 4!

¹⁵² En annen ting. Da Billy, sønnen min og jeg, broder Ern Baxter, var på vei til Palestina, etter at vi hadde møtt jødene hos broder Arganbright, og de så møtet. Lewi Pethrus hadde

sendt disse Biblene over dit. Og han sa . . . Disse jødene kom, sa: “Hvis du vil kalle sammen en gruppe av Israels ledere, jeg mener ikke disse nye rabbinerne med alle sine seremonier, men kaller de ekte israelittiske lederne sammen. Og vi har lest dette Nye Testamentet, og vi vet at når Messias kommer, vil Han fortelle oss disse tingene, som kvinnen i Samaria. Vi vet at Moses sa at vår Messias ville være en profet. Og når du kan fortelle dem og vise dem ved Skriften”, det som vi skal ta for oss i kveldens Budskap, “at de måtte forblindes og deres hjerter være stengt, slik at hedningenes periode kunne komme, så vi ville få en tid for forsoning for hedningene. Og deres hjerter ble forherdet akkurat som det var på Josefs tid, og så videre. Og så bringe disse jødene til et sted, og kalle mennesker fra forsamlingen, akkurat som du gjør med disse hedningene her, ved Åndens inspirasjon. For”, de sa, “hvis denne Jesus, hvis Han er Messias, og ordene dine er sanne, så er Han ikke død, og Han er i live. Og hvis Han er i live, lovet Han å være i Sine . . . tje- . . . Sine tjener—tjenere, Sine disipler. Og hvis vi kan se Ham gjøre profetens tegn, så vil vi tro at Han er Messias.”

Hvor perfekt, absolutt. Så, hva ville det føre til? En nasjon ville bli født på én dag, blant lederne. Hver og en av dem ville si: “Vi vet det.” Når rabbineren sier det, avgjør det saken. En nasjon ville bli født på én dag. Israel ville bli født på én dag.

¹⁵³ Og jeg var på veien og sto i Kairo, Egypt, med billetten i hånden, og femten og tjue minutter før opprop. Det var like før de ropte opp. Og jeg gikk ned for å se på et lite stykke ibenholt, en liten elefant laget av ibenholt, med en—en elfenben-støttann. Jeg skulle sende den til min venn, Dr. Sam Adair, som en brevpresse. Og jeg så på den. Og Noe sa til meg: “Tiden er ennå ikke kommet. Hold deg unna Palestina.”

¹⁵⁴ Så tenkte jeg: “Det var bare jeg som tenkte det.” Og jeg gikk videre.

Noe sa: “Dette er ikke tiden.”

¹⁵⁵ Så gikk jeg ut bak hangaren. Jeg løftet hodet mitt til Gud. Jeg sa: “Gud, var det Du som talte til meg?”

¹⁵⁶ Sa: “Dette er ikke tiden. Hold deg unna Palestina. Dette er ikke tiden.” Så tok jeg billetten min og endret den, og dro derfra opp via Roma og tilbake til Lisboa, i Portugal, og derfra tilbake til USA.

¹⁵⁷ Tiden var ikke ennå. Hedningenes misgjerning har ennå ikke nådd sitt mål, begeret er ikke helt fullt. Men en dag vil det skje, og Gud vil sende noen dit som er en profet og vil bevise det for dem. Jeg stoler på at Gud vil reise ham opp snart, hvem enn han måtte være, som vil reise ham opp raskt. Jeg tror det må komme. Det er derfor vi studerer dette, fordi vi er så nærme.

¹⁵⁸ Og husk, i samme øyeblikk som jødene mottar Kristus, er Hedningemenigheten borte. Da får hedningene plagene utøst over seg, Trengselsperioden.

¹⁵⁹ Og—og hvordan kan menn, gode lærere undervise, og se på denne Bibelen slik, og si at Menigheten går gjennom Trengselsperioden, når det ikke er et Skriftsted i Bibelen som sier det! De har ikke en ting.

¹⁶⁰ En mann fortalte meg, for ikke lenge siden, sa: “Åh, søster McPherson lærte at Menigheten ville gå gjennom Trengselstiden, fordi vi vil være skinnende lys i den tiden.” Det er Israel da, ikke hedningene.

Hedningene er borte, Menigheten. De må ikke gå gjennom noen Trengselstid. “Dragen sprutet vann ut av munnen”, det 17. kapitlet, “og førte krig mot de andre”, den sovende jomfruen. Ikke . . . Den sanne Menigheten har reist videre. Hun er allerede ved Bryllupsmåltidet, for disse, i tidsrommet hvor Bryllupsmåltidet skal være, den siste uken. Og det er da Trengselsperioden setter inn, når gresshoppene og forfølgelsene kommer over menighetene, slike ting.

Så, på slutten, i det 19. kapitlet, her kommer Hun med Sin Brudgom. Halleluja! “Kongenes Konge, og herrenes Herre; kledningen dyppet i Blod, og den Himmelske hærs-kare rir på hvite hester sammen med Ham. Der kommer Hun, for å ta Sin plass for Tusenårsriket. Amen! Åh!

Velsignet være Navnet, åh, velsignet være
Navnet,
Velsignet være Herrens Navn;
Velsignet være Navnet, åh, velsignet være
Navnet,
Velsignet være Herrens Navn.

Jesus er Navnet, Jesus er Navnet,
Jesus er Herrens Navn;
Jesus er Navnet, åh, Jesus er Navnet,
Jesus er Herrens Navn.

Opphøy Hans Navn, åh, opphøy Hans Navn,
Åh, opphøy Herrens Navn;
Opphøy Navnet, åh, opphøy Navnet,
Opphøy Herrens Navn.

¹⁶¹ Hvordan gjør du det? Du gjør Ham stor i livet ditt. Du lever et slikt liv at de kan si: “Der er en Kristi tjener.” Det er slik du opphøyer Navnet. La oss se. Åh, elsker du Ham ikke? Åh, du! Vår lille sang nå:

I en krybbe for lenge siden, jeg vet at det
virkelig er slik,
En Baby ble født for å frelse mennesker fra
deres synd.

Johannes så Ham på stranden, et Lam til evig tid,

Lammet med de Syv Segl, bare En i Himmelen og jord var i stand til å ta den.

I en krybbe—I en krybbe for lenge siden, jeg vet at det virkelig er slik,
En Baby ble født for å frelse mennesker fra deres synd.

Johannes så ham på stranden, Lammet til evig tid,

Åh, velsignet være Herrens Navn.

Åh, velsignet være Navnet, åh, velsignet være Navnet,

Velsignet være Herrens Navn;

Velsignet være Navnet, velsignet være Navnet,

Velsignet være Herrens Navn.

¹⁶² Jeg liker å tilbe. Gjør ikke du? Nå, vi kommer ikke på møte bare for å høre en tale; det hører med. Men vi kommer på møte for å tilbe, tilbe i Ånden og i Sannheten. Dere har hørt Sannheten; det er Ordet. Skjønner? Nå, å tilbe, er å uttrykke deg selv for Ham. Skjønner?

Åh, jeg elsker den Mannen fra Galilea. gi oss en liten akkord på den. Ja, sir. Kjenner du den, Teddy? Jeg glemmer nå. La oss se. La oss se.

Åh, jeg elsker den Mannen fra Galilea, fra Galilea,

For Han har gjort så mye for meg.

Han har tilgitt alle mine synder, lagt Den Hellige Ånd på innsiden;

Åh, jeg elsker, jeg elsker den Mannen fra Galilea.

Tolleren gikk for å be i templet der en dag,

Han gråt: "Å Herre, vær meg nådig!"

Han ble tilgitt enhver synd, og en dyp fred kom på innsiden;

Han sa: "Kom og se denne Mannen fra Galilea."

Åh, jeg elsker den Mannen fra Galilea, fra Galilea,

For Han har gjort så mye for meg.

Han har tilgitt all min synd, lagt Den Hellige Ånd på innsiden.

Åh, jeg elsker, jeg elsker den Mannen fra Galilea.

Den lamme fikk gå, den stumme fikk snakke.
Den kraften ble talt med kjærighet på havet.
Den blinde fikk se, jeg vet at det bare kunne
være

Kraften til den Mannen fra Galilea.

Åh, jeg elsker den Mannen fra Galilea, fra
Galilea,

For Han har gjort så mye for meg.

Han har tilgitt all min synd, lagt Den Hellige

Ånd på innsiden.

Åh, jeg elsker, jeg elsker den Mannen fra
Galilea.

Hør på denne:

Kvinnen ved brønnen, Han fortalte alle hennes
synder,

At hun fem ektemenn hadde på den tiden. (Det
er Ham.)

Hun ble tilgitt enhver synd, og den dype fred
kom på innsiden;

Så ropte hun: "Kom og se den Mannen fra
Galilea!"

Åh, jeg elsker den Mannen fra Galilea, fra
Galilea,

For Han har gjort så mye for meg.

Han har tilgitt all min synd, lagt Den Hellige

Ånd på innsiden.

Åh, jeg elsker, jeg elsker den Mannen fra
Galilea.

Jeg elsker Ham. Gjør ikke du? Hele mitt hjerte! Gjør ikke du?
Er Han ikke underfull?

Åh, underfull, underfull Jesus er for meg, (Hva
er Han?)

Rådgiver, Fredsfyrsten, den Mektige Gud er
Han;

Åh, frelste meg, bevarer meg fra all synd og
skam,

Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn!

La oss bare bøye hodet nå og tenke på det.

Jeg var en gang fortapt, men nå er jeg funnet,
jeg er fri fra fordømmelse, (Nasjoner bryter
sammen; spiller ingen rolle.)

Jesus gir frihet og en full frelse;

Han frelser meg, Han bevarer meg fra all synd
og skam,

Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn.

Åh, underfull, underfull, Jesus er for meg,
 Rådgiver, Fredsfyrsten, Mektig Gud er Han;
 Frelste meg, bevarer meg fra all synd og skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn!

Åh, tenk på det!

Jeg var en gang fortapt, nå er jeg funnet, jeg er
 fri fra fordømmelse,
 Jesus gir frihet og en full frelse;
 Frelser meg, (Hva gjør Han?) bevarer meg fra
 all synd og skam, (Fører over det.)
 Åh, underfull er min Gjenløser, pris Hans
 Navn!

Nå sammen!

Åh, underfull, underfull, Jesus er for meg,
 Rådgiver, Fredsfyrsten, Mektig Gud er Han;
 Ja, frelser meg, bevarer meg fra all synd og
 skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn!
 Åh, hvor jeg elsker Jesus, (Glory!)
 Åh, hvor jeg elsker . . .

Så glad jeg er frelst! Så glad jeg venter på Hans Komme!

Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Fordi Han først elsket meg.

Nå med hendene løftet, hvis vi mener det.

Jeg vil aldri forlate Ham,
 Jeg vil aldri forlate Ham,
 Jeg vil aldri forlate Ham,
 Fordi Han først elsket meg.

¹⁶³ Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: "Ja."—Red.] Da må dere elske hverandre. For, hvis du ikke elsker dem som du kan se her, hvordan kan du elske Ham som du ikke har sett? La oss gi hverandre hånden og si:

Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Fordi Han først elsket meg.
 Jeg vil aldri . . .

Rekk opp hendene til Ham nå. Slik ja.

. . . forlate Ham,
 Jeg vil aldri forlate Ham,
 Jeg vil aldri forlate Ham,
 Fordi Han først elsket meg.

¹⁶⁴ Bare tenk, Han gjorde denne store åpenbaringen kjent for oss. Elsker vi Ham ikke? Er Han ikke underfull? Hvor

takknemlige vi er for vår Herre Jesus; forlater oss aldri. “Se, Jeg er med dere alltid, ja til . . .” Gleder du deg over *Daniels sytti uker*? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Åh, elsker vi Ham ikke? Hva fører det til?

Min tro ser opp til Deg,
Du Golgatas Lam,
Frelser . . .

Bare tilbe Ham, fra ditt hjerte.

Hør meg nå mens jeg ber,
Ta alle mine synder bort,
O la meg fra denne dagen
Være fullstendig Din!

Mens livets mørke labyrint jeg går, (Vi alle gjør det.)

Og sorg sprer seg rundt meg, (Ja, Herre.)
Bare vær Du min Guide; (Led meg gjennom det, Herre!)

Å byd mørket bli til dag,
Stryk sorgens frykt bort,
La meg heller aldri komme
Fra Din side.

[Broder Branham nynner: *Min Tro ser opp til Deg*—Red.]

Styrke til mitt svake hjerte,
Tenn min tjenesteiver;
Byd at mørket skal bli til dag,
Stryk bort all min frykt,
O la meg fra denne dagen
Være fullstendig Din!

¹⁶⁵ Å Jesus, vi ser at vi nærmer oss noe. Profeten Jesaja hadde talt om det; Jeremia talte om det. Daniel kikket tilbake og så hva de sa. Det førte til at hjertet hans ble rørt, og han—han rettet ansiktet mot Himmelen. Han fastet, sekk og aske. Han ønsket å høre, slik at han kunne advare folket.

¹⁶⁶ Herre, vi ser også i Bøker, Din Bok, Jesajas Bok, Jeremias Bok, Jakobs Bok, Johannes, Lukas, Markus, Matteus, Åpenbaringsboken, alle Dine Bøker, at vi nærmer oss slutten. Og vi har rettet vårt ansikt mot Himmelen, i bønn, påkallelser, for å finne ut hvor vi er, Herre. Vi begynner å se dagslyset bryte. Og, Herre, vi kommer til Deg. Vår tro ser til Deg nå. Legger til side alt som tynger, enhver synd, enhver lille vantro som så lett henger fast ved oss, vi jager nå mot målet for det høye kall, vel vitende om at vår tid er begrenset.

¹⁶⁷ Velsign disse menneskene her inne, Herre. De elsker Deg. De er Dine. De har kommet ut. Du er Den som gir åpenbaringen. Vi ber om at Du vil gi oss disse tingene mens vi venter på Deg.

¹⁶⁸ Gi oss en god ettermiddag med studier, Herre. Gi oss forståelse. La oss komme uthvilte tilbake i kveld. Herre, salv meg i ettermiddag, åh, mens jeg studerer, Herre, for denne seksfoldige hensikten til Gabriels besøk. Hvis Gabriel kom på besøk og det var en seksfoldig hensikt, Herre, så må vi vite det. Vi studerer ut fra Bøkene og vet at vi er nære. Så vi ber om at Du vil åpenbare det for oss i kveld.

¹⁶⁹ Neste søndag, Herre, Å Gud, plasser de dagene der inne. Jeg vet ikke hvordan, men Du kan bringe oss rett til tiden. Gi det, Far. Vi ser mot Deg. Vi elsker hverandre og Jesu Kristi Blod, Guds Sønn, har rensset oss fra all synd. Vi ser mot Deg nå. Hjelp oss mens vi venter på Deg, Far, ved Jesus vår Herre.

GABRIELS INSTRUKSJONER TIL DANIEL NOR61-0730M

(Gabriel's Instructions To Daniel)

DANIELS SYTTI UKER SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag morgen, 30. juli, 1961, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org